

Entlebušský salašnický pes (Entlebucher Sennenhund)

Standard FCI č. 47 ze dne 28. 6. 2002

Země původu: Švýcarsko

Datum publikace platného originálního standardu: 28. 11. 2001

Použití: Honácký, strážní a hlídací pes ke hlídání statků. Dnes také všestranný pracovní pes a příjemný rodinný pes.

Klasifikace FCI: Skupina 2 - Pinčové a knírači, molosové, švýcarští salašničí psi a jiná plemena. Sekce 3 - Švýcarští salašničí psi. Bez zkoušky z výkonu.

Krátký historický přehled: Entlebušský salašnický pes je nejmenším plemenem ze švýcarských salašnických psů. Pochází z Entlebuchu, což je údolí v oblasti kantonů Luzern a Bern. První popis pod názvem "Entlebucherhund" pochází z roku 1889, ale ještě dlouho poté se appenzelský a entlebušský pes od sebe vůbec nerozlišovali. V roce 1913 představil profesor Heim, velký milovník podporující intenzivně plemena švýcarských salašnických psů, čtyři exempláře tohoto malého honáckého psa s vrozeně zkráceným ocasem na výstavě psů v Langenthalu. Na základě posudků rozhodčích byli tito psi zaneseni jako čtvrté plemeno salašnických psů do švýcarské plemenné knihy psů SHSB. První standard byl však zpracován až v roce 1927 a po 20. srpnu 1926 následovalo na základě iniciativy Dr. B.Kohlera založení švýcarského klubu pro entlebušské salašnické psy, který se nadále věnoval rozvoji a čistokrevnému chovu tohoto plemene. Jak nízký počet zápisů do plemenné knihy SHSB ukazuje, toto plemeno se rozvíjelo jen pomalu. Entlebušský salašnický pes získal nový podnět v okamžiku, kdy lidé odhalili a prokázali jeho vrozené vlastnosti živého a neúnavného honáckého psa a jeho vynikající vlohy pracovního plemene. Dnes, třebaže je stále ještě málo početný, nalezl tento atraktivní trojbarevný pes své milovníky a těší se stále rostoucí oblibě také jako rodinný pes.

Celkový vzhled: Bezmála středně velký, kompaktně stavěný pes lehce obdélníkového formátu, trojbarevný jako všechna plemena švýcarských salašnických psů, velmi pohyblivý a mrštný. Čilý, bystrý, chytrý a přátelský výraz tváře.

Důležité proporce:

- Poměr kohoutkové výšky k délce těla = 8 : 10.
- Poměr délky tlamy k délce mozkovny = 9 : 10.

Charakteristika: Živý, temperamentní, sebejistý a nebojácný; vůči osobám, které dobře zná, je dobromyslný a přichylný; vůči cizím lehce nedůvěřivý; neúplatný hlídač; veselý a učenlivý.

Hlava: V harmonickém poměru k tělu, lehce klínovitá, suchá. Podélné osy tlamy a mozkovny jsou víceméně paralelní.

Lebka: Dostí plochá, poměrně široká v nejširším místě mezi nasazením uší, k tlamě se trochu zužuje; týlní hrbol stěží patrný; čelní rýha málo vyjádřená.

Stop: Málo vyvinutý.

Nosní houba: Černá, lehce vystupující před přední okraj pysků

Tlama: Silná, dobře modelovaná, od čela a lící zřetelně odsazená, stejnoměrně se zužuje, ale není špičatá; trochu kratší než vzdálenost od stopu k týlnímu hrbolu. Hřbet nosu rovný.

Pysky: Málo vyvinuté, těsně přiléhající k čelisti; okraj pysků černě pigmentovaný.

Chrup: Silný, pravidelný a úplný nůžkový skus. Klešťový skus se toleruje. Chybění 1-2 PM1 (prvních třehových zubů) se toleruje. Na chybějící M3 (3. stoličky) se nebere zřetel.

Líce: Málo vyvinuté.

Oči: Poměrně malé, okrouhlé, tmavě hnědé až barvy lískových oříšků. Výraz je živý, přátelský, pozorný. Oční víčka dobře přiléhající; okraje víček černě pigmentované.

Oční víčka: Dobře přiléhající, u černého psa černá, u havanově hnědého psa (pokud možno tmavě) pigmentovaná.

Uši: Ne příliš velké; vysoko a poměrně široce nasazené; ušní boltce visící, trojúhelníkového tvaru, na špičce dobře zaoblené; pevná a dobře vyvinutá ušní chrupavka; v klidu ploše přiléhající; při vzbuze­né pozornosti psa v nasazení lehce zvednuté a směřují dopředu.

Krk: Středně dlouhý, silný, suchý, plynule přecházející do trupu.

Trup: Silný, lehce obdélníkový.

Hřbet: Rovný, pevný a široký; Poměrně dlouhý.

Bedra: Silná, ohebná, ne příliš krátká.

Zád: Lehce spadající, poměrně dlouhá.

Hrud: Široká, hluboká, dosahující až k loktům. Výrazné předhrudí; žebra přiměřeně klenutá; hrudní koš protáhlý, oválného průřezu.

Břicho: Málo vtažené.

Ocas:

- Přirozený ocas plynule navazující na lehce skloněnou zád. U nesení ocasu snaha o lehce visící nebo zcela visící ocas.
- Vrozené zkrácení ocasu.

Dlouhý ocas a vrozeně zkrácený ocas jsou rovnocenné.

Hrudní končetiny: Silně osvalené, ale ne příliš těžké; nejsou postaveny ani příliš úzce, ani příliš široce. Běhy jsou krátké, robustní, rovné, souběžné a postavené dobře pod tělem.

Plece: Svalnaté; lopatka dlouhá, šikmá a dobře přiléhající.

Nadloktí: Stejně dlouhé nebo jen o málo kratší než lopatka. Úhel s lopatkou zhruba 100 až 120°.

Loket: Dobře přiléhající.

Předloktí: Poměrně krátké, rovné, dobré síly kostí, suché.

Nadprstí: Při pohledu zepředu plynule navazuje na předloktí; při pohledu ze strany jen velmi mírný úhel; poměrně krátké.

Pánevní končetiny: Dobře osvalené. Při pohledu zezadu jsou pánevní končetiny postaveny nepříliš úzce, jsou rovné a rovnoběžné.

Stehna: Poměrně dlouhá, v kolenu tvoří s lýtkem poměrně otevřený úhel. Stehna široká a silná.

Lýtka: Zhruba stejně dlouhé jako stehno; suché.

Hlezno: Poměrně vysoko postavené.

Zadní nadprstí (nárt): Poměrně krátké, robustní, svisle postavené a v obou pohledech rovnoběžné. Paspárky se musí odstranit (s výjimkou zemí, ve kterých je odstraňování paspárků zákonem zakázáno.)

Tlapy: Oblé, s těsně navzájem přiléhajícími a dobře klenutými prsty. Směřují rovně dopředu; drápy jsou krátké a silné; polštářky pevné a odolné.

Chody: Prostorný, uvolněný a lehce plynulý pohyb se silným posunem vycházejícím z pánevní končetiny; při pohledu zepředu a zezadu se končetiny pohybují rovně a rovnoběžně.

Osrstění: Patrová srst. Krycí srst krátká, pevně přiléhající, tvrdá a lesklá. Podsada hustá. Lehce zvlněná srst na kohoutku a / nebo hřbetě se sice toleruje, ale není žádoucí.

Zbarvení: Typické trojbarevné zbarvení. Základní barva je černá s pokud možno symetrickými tříslově zbarvenými (žlutá až hnědavě rezavá barva) a bílými odznaky. Tříslově zbarvené znaky se nacházejí nad očima, na lících, na tlamě a na hrdle, po stranách hrudníku a na všech čtyřech končetinách, přičemž na končetinách musí tříslová barva ležet mezi černou a bílou. Podsada: tmavě šedá až hnědavá.

Bílé odznaky:

- Dobře viditelná, úzká bílá lysina, probíhající bez přerušení od temene přes hřbet nosu; může zcela nebo částečně obepínat tlamu.
- Bílá od brady přes hrdlo bez přerušení až na hruď.
- Bílá na všech čtyřech tlapách.
- U dlouhého ocasu je žádoucí bílá špička.

- Toleruje se malá bílá skvrna na šíji (ne větší než zhruba půlka dlaně), ale není žádoucí.

Velikost: Kohoutková výška u psů činí 44 – 50 cm, tolerance do 52 cm; u fen 42 – 48 cm, tolerance do 50 cm.

Vady: Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů je považována za vadu, jejíž hodnocení musí být přímo úměrné stupni jejího vyjádření.

- Chybějící pohlavní výraz.
- Silné odchylky od ideálních proporcí.
- Příliš hrubé nebo příliš jemné kosti.
- Nedostatečné osvalení.
- Kulatá mozkovna.
- Silně vyjádřený stop.
- Krátká, příliš dlouhá nebo špičatá tlama; hřbet nosu jiný než rovný.
- Lehký předkus.
- Chybějící zuby kromě dvou 1. třehových zubů.
- Oči příliš světlé, příliš hluboko usazené nebo vystupující.

- Nedostatečně uzavřená víčka.
- Uši příliš hluboko nasazené, příliš malé nebo příliš špičaté, nesené odstávající; složené ucho.
- Hřbet příliš krátký, spádový nebo kapří hřbet.
- Zád přestavěná nebo silně spadající.
- Hrudní koš příliš plochý nebo sudovitý; chybějící předhrudí.
- Zalomený ocas, ocas nesený nad hřbetem.
- Strmé zaúhlení hrudních končetin.
- Vytočené nebo křivé přední běhy.
- Měkká nebo proslápnutá zápěstí.
- Strmé zaúhlení, kravský postoj nebo sudovitý postoj pánevních končetin; sbíhavý postoj.
- Tlapy podlouhlé, málo klenuté prsty.
- Chody krátké, strnulý pohyb, sbíhavý, křížící se pohyb.
- Vady kresby srsti:
 - o Přerušená lysina.
 - o Bílá skvrna na šíji větší než zhruba půlka dlaně.
 - o Bílá dosahující zřetelně nad zánártí (holínky)
 - o Bílá není na všech čtyřech tlapách.
 - o Průběžný bílý obojek (vážná vada)
 - o Rozdělená bílá na hrudi (vážná vada)
 - o Hrudní končetiny – chybějící rezavě červená mezi bílou a černou (vážná vada)
 - o Chybějící bílá kresba na hlavě, hlava ne zcela černá (velmi vážná vada)
- Nejisté chování, nedostatek temperamentu, lehká agresivita.

Vylučující vady:

- Bojácnost, agresivita.
- Podkus, výrazný předkus, zkřížený skus.
- Entropium, ektropium.
- Žluté dravčí oko, skleněné oko, modré oči.
- Zatočený ocas.
- Příliš dlouhá, jemná srst; chybějící podsada.
- Chyby barvy:
 - o Chybějící trojbarevné zbarvení.
 - o Základní barva jiná než černá.
- Nedostatečná velikost, nadměrná velikost ve srovnání s údaji o toleranci.

Pozn.: Psi musí vykazovat dvě očividně normálně vyvinutá, v šourku plně sestouplá varlata.